

CZARKA (2) *sb f*

-a- (1) *StryjKron*, -ã- (1) *GórnDworz* (*Cn a jasne*).

sg *A* czarkę (1). \diamond *I* czarką (1).

Sł stp brak, Cn s.v. czara, Linde XVII w.

Dem. od „czara”: małe naczynie do płynów; capidula, capiduncula, caveus, gustatorium, patella Cn
(2) : *Ízli po- ípołu do kościoła Bogini Diany/ á tham Kámmá wziąwszy czarkę z napoim/ kthory*
przed tym lámá przyprawiła/ wypilá połowicę GórnDworz Y6.

Szereg: »kauszyk albo czarka« (1): obydzie trzy kroć Byká około/ y zárzeżá go/ á krwie
nieroźlewaią ná ziemię/ którą wypuściłszy w wśzáték/ czerpáią kaufzykiem álbo czárką StryjKron
161.

Synonim: kauszyk.

Cf CZARECZKA

ZZa